

“YİNE DE ŞAHLANIYOR AMAN”!

Ayasofya'nın müzeye dönüştürülmesine dair 24 Kasım 1934 tarihli bakanlar kurulu kararının Danıştay 10.Dairesi tarafından iptal edilmesinden sonra RTE, Ayasofya'yı ibadete açan kararı imzaladı. Ayasofya'nın yönetimi Diyanet İşleri Başkanlığı'na devredildi. Böylece “yeni Türkiye” yolunda tarihî bir adım daha atılmış oldu!

Artık Türkiye'yi tutabilene aşkol-sun! Osmanlı'nın şanlı tarihi yeniden diriliyor!

Avukatlar, başkentin göbeğinde “asayiş(in) berkemal” olduğunu göstermek için derdest ediliyorlar. İşçilerin Kıdem Tazminatlarına el konulmaya çalışılıyor; karşı çıkanlara aba altından sopa gösteriliyor. Kürt halkının iradesi üzerine ipotek konulu-

yor; ardından kayyumlar ve tutuklularla halk sindirilmeye çalışılıyor. Televizyonlar kapatılıyor; sosyal medya zaptı rapt altına alınmaya çalışılıyor. Tecavüze uğrayanlar, tecavüzcüleriyle evlendirilmeye zorlanıyor; evlilik yaşı düşürülmeye, kadına dönük şiddet sıradanlaştırılmaya çalışılıyor.

2

MÜCADELE BİRLİĞİ

11 Temmuz 2020- 551 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

İŞSİZLİK KISKACI

Rakam cambazlığı sınır tanımıyor! TÜİK, gerçek yaşamla hiçbir şekilde örtüşmeyen önermeleri temel olarak hesaplamalar yapıyor ve ortaya tutarsız rakamlar çıkıyor. Üretim düşer, ekonomi küçülür, işletmeler kapanırken, işsizlik oranları azalıyor! % 13.2'den 12.8'e gerilemiş işsizlik. Devletin resmi kurumu böyle söylüyor!

Bu aynı dönemde işgücüne katılım oranı da düşmüş. Oran % 47. Çalışabilir nüfusun yarısından fazlası çalışmıyor. İstihdam azalmış. Yani daha az kişi çalışır olmuş. Buna rağmen işsizlik oranı artmıyor, tersine düşüyor.

Çünkü herhangi birinin işsiz sayılabilmesi için “(1) Son 4 hafta içinde bir gün dahi ücretli ya da ücretsiz hiçbir işte çalışmamış olması, (2) Son 4 hafta içinde iş arama kanallarından en az bi-

rini kullanmış olması, (3) 2 hafta içinde işbaşı yapabilecek durumda olması gerekiyor.” (M. Eğilmez)

Tanım bu şekilde yapılırken, gerçekte pek çok işsiz, bu kriterleri karşılamadığından işsiz sayılmıyor. Bir yönüyle “buharlaşıyor” işsizler. Sendikalar bu nedenle “geniş tanımlı işsizlik” hesaplamaları yapar. Bugün için yaklaşık her dört kişiden biri işsiz durumda bu tanımlamaya göre. Devletin açıkladığının iki katı bir işsizlik olduğu anlamına geliyor. Bu, ücretler ve iş koşulları üzerindeki baskının ne denli yüksek olduğunun bir göstergesi aynı zamanda.

Genç nüfusa gelince. TÜİK'in tüm

hokkabazlıklarına rağmen genç işsizlik resmi rakamlarda bile tırmanmaya devam ediyor. Gelecek kaygısı tüm gençleri etkisi altına alırken, mevcut haliyle ülke, kendi geleceğini yitiriyor. Kapitalist sistem hem gençlerin geleceğini karartıyor, hem ülkeyi koyu karanlıklara sürüklüyor.

Ülke yangın yeri. Tüm kesimler hareket halinde. İrili ufaklı kapışmalar sürüp gidiyor. İşsizlik dipsiz uçurum. Reis'in başını çektiği burjuva siyasetse Ayasofya'da saf tutma telaşındalar. Cumaya niyet ediyorlar ama, bu gidişle tıpkı Emevi Camii hikayesinde olduğu gibi cenazeye dönecek bu namaz da!

Avukatlar Adliye Önünde

Meclis Genel Kurulu'nda görüşülen “çoklu baro” tasarısına karşı Tunalı Hilmi Caddesi'nde bulunan Kuşulu Park'ta eylemlerini sürdüren baro başkanları ve avukatlar, imzaladıkları dilekçeler ardından Meclis'e doğru yürüyüşe geçti.

Baro başkanları Kuşulu Park'ta çoklu baro teklifini protesto ederken, TBB Baş-

kamı Metin Feyzioğlu'nun ise teklifin görüşmelerini izlemek için Genel Kurul'da yer alması tepkilere neden oldu ve protesto edildi.

Tunus Caddesi'ne kadar fiziksel mesafeye uygun şekilde ilerleyen baro başkanları ve avukatların önü burada çevik kuvvet polisleri tarafından kapatıldı. Avukatlar, Tunus Caddesi'nde yaklaşık bir saat bekletildikten sonra 100 metre ilerideki

Çağdaş Sanatlar Merkezi (ÇSM) önünde kadar yürüdü. Burada bir kez daha önleri polisler tarafından kesilen avukatların Meclis'e yürümelerine izin verilmedi.

Bunun üzerine ÇSM önüne gelen milletvekilleri avukatlardan dilekçelerini alarak Meclis'e götürdü. Avukatlar ise Sıhhiye'de bulunan Ankara Adliyesi'ne doğru yürüyüş başlattı. Avukatlar yürüyüş boyunca, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Savunma Susmadı

Susmayacak” sloganları atarak, “Savunma Teslim Olmayacak”, “AKP'nin Değil Halkın Barosu”, “Çok Baro Yok Barodur” dövizleri taşıdı.

Avukatların yürüyüşüne milletvekilleri de katıldı. Ankara Adliyesi'ne ilerleyen avukatların, önleri yer yer polis tarafından engellenmeye çalışılsa da yürüyüş devam etti. Adliye'ye yürüyen avukatlar, Genel Kurul görüşmeleri bitene kadar eylemlerine adliye önünde sürdürecekti.

EDİTÖR

SEÇİMLE İKTİDAR OLMAK MI!

Seçim denince, doğal olarak, akla gelen ilk kurum Meclis oluyor. Burjuva muhalefeti bir yana bırakıyoruz. Sözümüz, eleştirilerimiz seçimlerle Meclis'te “çoğunluk” sağlamayı, bu çoğunluğa dayanarak dinci faşist iktidarı yıkmayı hayal eden küçük burjuva uzlaşmacılara, sosyal reformistlere, oportünistleredir.

Meclis'in, içindeki çoğunluğun bir “hiç” olduğunu gösteren, yine Meclis'te yaşanmış ve henüz taptaze duran bir örnekle anlatmaya başlayalım. “Bilal'in anlayacağı şekilde” izah etmeye çalışacağız. Bakalım, burjuvaziye sonsuz bir güven duygusuyla dolu olanlar anlayabilecekler mi?

Ancak en sıradan mizah dergilerine konu olacak olay, “Meclis'te bir ilk Bahçeli İYİ Partinin teklifine kabul oyu verdi” başlığıyla veriliyor. Devamı şöyle:

“Meclis Başkanlığı seçimi için TBMM Genel Kurulu'nda olan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, İYİ Parti Denizli Milletvekili Yasin Öztürk'ün Denizli'de Altınova adıyla bir ilçe kurulmasına ilişkin verdiği kanun teklifine kabul oyu verdi. Kanun teklifi, İYİ Parti, MHP ve CHP milletvekillerinin ' kabul' yönünde el kaldırmasına rağmen kabul edilmedi.”

Üç partinin oyları çoğunluk elde etmeye mi yetmedi? Değil tabii ki. Teklifin kabul edilmesi için çoğunluk sağlanıyor. Peki, çoğunluğa rağmen teklif nasıl yasalasmıyor; üstelik konuşma özgürlüğüne adamın lehte oyuna rağmen? Bunu da Meclis'teki adamlardan öğrenelim, şöyle:

“Çoğunluğun kabul oyu, sehven de olsa Adan'ın gözünden kaçtı. Yanına gidip 'Bizim kanun teklifini yedin' dediğimde bana, 'Dalgalığıma geldi, kusura bakma. Hakkını helal et' dedi.”

2

SEÇİMLE İKTİDAR OLMAK MI!

Baş tarafı 1. sayfada

Çoğunluk sağlanıyor ama oturma yöneten kişi bunu görmüyor(!), "gözünden kaçıyor" çoğunluk oyları çöpe. Hepsi bu...

Şüphesi derdimiz Meclis'e hak-sızlık vb yapıldığını anlatmak değil. Derdimiz, küçük burjuva uzlaşmacıların iktidar/hükümet değişikliği için medet umdukları kurumda işlerin ne kadar ayağa düştüğünü göstermek.

Seçimlerde elde edilecek bir çoğunlukla Meclis, iktidarı, hükümeti değiştirebilir mi? Soruyu şöyle de sormak mümkün: Dinci faşist iktidar, çoğunluğu ele geçirenlerin önünde şapkasını çıkarıp, hükümeti onlara teslim eder mi?

Bu iflah olmaz küçük burjuva uzlaşmacıların yaşamın kendisinden de öğrenme yetenekleri yok ya da gerçekleri kabul etmemek için deve kuşu gibi davranıyorlar. 2015 Haziran seçimleri, dinci faşist iktidarın, çoğunluğu kaybetse bile hükümeti devretmeyeceğini en ham kafalara bile gösterdi. Meclis'te çoğunluğu kaybetmelerine rağmen ne yapıp edip hükümeti devretmediler.

Şimdi bir kez daha seçim yavaşlıklarına ve iktidar olma palavralarına sarılan küçük burjuva uzlaşmacıların, sosyal reformistlerin kendi sözlerine, kendi açıklamalarına ne saygıları var ne inançları. Söylüyorlar, açıklıyorlar ama inanmıyorlar. Onların tek inandığı şey, günün birinde seçimler yoluyla Meclis'te çoğunluğu ele geçirecekleridir. İşte kendi sözleri:

"İktidar uydurma 'darbe karşılığı' kampanyasına rağmen, kendisi fiili bir darbe yürütmektedir. Herhangi bir seçimle iktidarını devretmeye niyeti yoktur. Bu nedenle iktidarın seçim veya kriz nedeniyle kendiliğinden çökeceği yönünde bir hayale kapılmamalıdır. İktidarı çöküşe götüreceği olan halkın örgütlü mücadelesidir."

Evet, dinci faşist iktidarın "herhangi bir seçimle iktidarını devretmeye niyeti yoktur." Peki küçük burjuva uzlaşmacı partiyi oluşturan HDK'nın aynı bileşenleri seçimi neden dillerine dolardılar ve neden "kapımız bütün muhalefet partilerine açık" diye burjuva partilere işbirliği mesajları gönderirler?

Hangisi doğru?

Dinci faşist iktidarın herhangi bir seçimle hükümeti devredeceğini ileri sürmek halkı aldatmaktır.

Emekçi sınıfların, ezilen halkların dikkatini devrimci mücadeleden, kaldırım taşlarından oy pusulalarına çekmek devrim davasını, bir tas çorbaya bile değil, bir hiç uğruna, bedava vermektedir.

Bakın! Dinci faşist iktidarın seçimle gitmeyeceğine dair düşünce artık emperyalist kurumlarda, iktidar dışında kalan dinci faşist partilerde bile yer etmiş. İki örnek vermekle yetineceğiz. Birincisi Avrupa Parlamentosu Türkiye eski raportörü Kati Piri'ye ait ve şöyle:

"Erdoğan yenilgiyi kabul etmiyor ve halkın iradesine karşı çıkıyor. AKP İstanbul seçimlerini yenilemesi için YSK'ye baskı yaptı. Bu, Türkiye'de seçimler yoluyla iktidarın demokratik değişiminin güvenilirliğinin sonu demektir"

Geç kalmış anlamakta ve bir itiraf olmak dışında bir değeri de yok. Bu tespiti 2019'un İstanbul belediye seçimleri sırasında yapıyor. Oysa 2015'te bırakalım belediye seçimlerini değil, Meclis çoğunluğunu bile tanımamıştı.

Bütün bu somut olay ve tanıklıklar küçük burjuva uzlaşmacıları seçimle ilgili düşüncelerini değiştirmeye -bizim ki de bir umutlanmıyorsa son bir tanık, yeni müttefikleri, Sivas katliamı sanıklarından Karamollaoğlu Temel olsun: "Ben diyorum ki, seçimlere müdahale edecekler; nasıl anlarsanız anlayın. Oylara müdahale edecekler."

Yapmadıkları şey mi? Trafoya kedi girmesinden tutalım da önceden mühürlenmiş dizi dizi oy pusulalarına kadar...

Peki ne oldu da şimdi "seçimle iktidar olma" hayalleri depreşti? Koşullar mı değişti? Elbette değişti. Faşist devlet, 2015'ten farklı olarak şimdi dört bir tarafta savaş halinde. Dün size vermedikleri hükümeti savaş koşullarında mı verecekler! Tekelci sermaye sınıfını ve dinci faşist iktidarı kendiniz gibi "saf" mı sanıyorsunuz.

Meclis ve seçimler dahil kendilerine ayakbağı olan, bütün yetkilerin merkezileştirilmesiyle uyumlu olmayan, hızlı karar almayı engelleyen kurumları ya ortadan kaldırıyorlar ya da yazımızın başında anlattığımız olayda görüldüğü gibi, komedi tiyatrosu sahnesine çeviriyorlar.

Devrimin toplumsal güçlerini oyalamaktan ve aldatmaktan vazgeçin artık!

"YİNE DE ŞAHLANIYOR AMAN"!

Baş tarafı 1. sayfada LGBTİ bireyler, devletin en tepesindeki tarafından aşağılanıyor, horlanıyor. Ciğeri beş para etmez şahıslar televizyondan, sosyal medyadan insanları tehdit ediyorlar.

Osmanlı'nın şanlı tarihi günçelleniyor! TC devleti, karşı karşıya olduğu ayaklanma ve devrim tehdi-

dinden bu şekilde kurtulmaya çalışıyor.

Tarihin çarkını geri döndürmeye çalışanlar, tüm güçleriyle saldırıyorlar. Tarihin ilerleyişinin durdurulamayacağını bilenler ise, dinci faşizmin ömrünün hedeflediklerini gerçekleştirmeye yetmeyeceğinden emin olarak geleceğe yürümeye devam ediyorlar.

Karatop
Buydu işte...

Önceki gün yıldönümü idi Osman Karatop yoldaşın... Ve onu anmaya gelen bir yoldaşından, gençlik hikayelerini dinledik...

93 yılında işgal edilen bir top-rakta Karatop yaşamını sürdürüyordu. Bir tane köpeği vardı adı Şahin, bir tane atı vardı adı Şahin, kendi ismi de Şahin'di. Adana'da kaldığım evde bir gün ablam eşimi arıyor, beni soruyor ve "Karatop çok kötü gelsin hastaneye götürsün" diyor.

İkimiz de arıyoruz o dönem. Gittim, evde duvarın dibinde büzül-müş ayağa kalkamıyor. "Kalk" dedim kalkamıyor. Etrafta kötüydü çamurdan araba girmiyordu yüz metre kadar. Sırtıma aldım arabaya kadar, doğru hastaneye. Doktor şöyle bir kontrol etti. Bel fitiği olduğunu düşünüyordu Karatop. "Kalk, sen böbreklerini üşütmüştün" dedi doktor. Zıpladı kalktı. Çıktığımızda "yoldaş" dedi, "benim bedenim hasta, bunların beyni hasta"...

Her yerde bizi arıyorlardı ama o hiç susmazdı. Ağzını kapatsan, gözleriyle konuşurdu, gözlerini kapatsan elleriyle... Otobüste durakta hiçbir toplantıda susturamazdın. Karatop farklı bir kişilikti. Tanımayanlar Karatop'u anlamakta zorlanırlar. Dünyayı Sarsan On Gün kitabındaki Sovyet askeri gibiydi. İki sınıf bilirdi: biri burjuvazi, biri proletarya. Onu bilir ve ona uygun yaşardı. Ona uygun kavga etti, ona uygun toprağa düştü.

Osman yoldaşın en temel özelliği yapamayacağı şeyi söylemez, söylediğini ise yapardı. Bu onun siyasi kişiliğini oluşturdu. Fazla lafı sevmezdi. Genelde eyleme yoğunlaşır, eylemin dışına çıkınca, ona uygun bir politika belirlerdi. Kaçak olduğu dönemde de, tutsak olduğu dönemde de hep bu yanı ağır basardı.

Küçük bir örnek anlatacak olursam: Bir tekstil fabrikasında İplik-İş yetki alıyor. Fabrikanın etrafında çadırlar kuruluyor. Yoldaş, fabrika yönetimi ile anlaşma masasına oturuyor. Patron Karatop yoldaşın durumunu araştırıyor, yoldaşa bir ev, mercedes vs. teklif ediyor. 'Çok iyi fikir' diyerek '70 değil %100 zam isteyen işçiler bu teklifi kabul ederlerse başım üstüne' diyor. Balkona çıkıyor, "patronun bana bir önerisi var, diyor ki %100 zam yerine %70 zam verelim, sana da bir tane mercedes ile bir daire verelim. Kabul ediyor musunuz?" diye soruyor... Yuhlamalar gelince "işçiler kabul etmedi" diyor.

Karatop buydu işte. Halkından, sınıfından gizli saklı yaptığı hiçbir şey yoktu. Kavganın içerisinde, örgütlü çalıştığı koşullarda da yoldaşlarına karşı hem açık hem samimi hem de eleştirel yanı baskın bir yoldaştı. Kafasına yatmayan bir şeyi kabul etmezdi, ama bir defa karar altına alındığında ona sonuna kadar riayet ederdi. Kendisine ters olan bir eylem kararı çıktığında, o eylemi, eylemi savunanlardan daha fazla hayata geçirebilmek için kavga verirdi.

Bir yoldaş

İplik-İş Sendikası. İlk yetki aldığı Çukurova Plastik Fab. 1978

"İşçi Sınıfı Oyununuzu Bozacaktır!"

Kıdem Tazminatının "Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi" adı altında fona devredilmesine karşı sendikaların eylemleri devam ediyor.

DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube üyesi işçiler örgütlü oldukları Ataşehir Belediyesi önünde üyeleriyle kitlesel basın açıklaması yaparak kıdem tazminatının fona devredilmesine izin vermeyeceklerini haykırdı.

"Kıdem Tazminatımıza Dokunma", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" pankartları açılan eylemde sık sık "Kıdeme Uzanan Eller Kırılır", "Kıdem Haktır Gasp Edilemez", "Kahrolsun İşçi Düşmanları", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Direnen İşçiler Yenilmezler" sloganları atılan eylemde basın açıklamasını Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Ahmet Arıkan yaptı.

Açıklamada "Pandemi koşullarında 82 milyon insan yaşam mücadelesi verirken, işçiler olarak bizim canımızı, işimizi ve gelirimizi korumak için mücadele verirken, işsizlik rekorlar kırmışken, ülkeyi yönetenler kıdem tazminatımıza el uzatmakta ve daha esnek, daha güvencesiz, kölece çalışma dayatmaktadır" denildi.

Kıdem tazminatını patronların sorumluluğu olmaktan çıkaracak, iş güvencesi dayanağı işlevine son vererek işten çıkarmaları kolaylaştıracak, patronlara iş sürecinde keyfiyet olanağı verecek, son ücret ile bağını kopararak kıdem tazminatının miktarını düşürecek planların müzakere edilecek hiçbir yanı olmadığını be-

lirten Arıkan, fonun işçilerin kıdem tazminatına, birikmiş emeğine ve geleceğine el koymak olduğunu söyledi.

DİSK'i yok sayarak bu dayatmaları hayata geçirmek gibi beyhude hayallere kapılanların tarihten dersler çıkarmaları gerektiğini ifade eden Arıkan "DİSK işçi sınıfının itirazıdır, iradesidir, umududur. Ve bu ülkenin yasalarına ve Anayasası'na göre kurulmuş diyalog mekanizmalarını yok sayarak iktidarın duymak istemediği o itiraz ve irade, işyerlerinden başlayarak sokaklara meydanlara akacak ve kapalı kapılar ardında oyun kurmaya çalışanların hesaplarını bozacaktır. DİSK, işçi sınıfının haklı ve kararlı direnişinin bayrağı olmaya devam edecektir.

Kıdem tazminatını ortadan kaldırmaya, daraltmaya, budamaya, işçi sınıfının belirli kesimlerini bu haktan mahrum etmeye yönelik her girişim, direniş ile karşılanacaktır" dedi.

Kıdem tazminatı ile ilgili konuşulacak tek şeyin, mevcut sistemin güçlendirilmesi, 1 gün bile çalışsa tüm işçilerin istifa hali dahil kıdem tazminatı alacağı bir düzenlemenin yapılması ve bu hakkın güvenceye alınması olduğunu vurgulayan Arıkan, kıdem tazminatı güvence altına alınmadıkça eylemlerinin devam edeceğini belirtti.

Arıkan, DİSK üyesi işçilerin haklarına sahip çıkmak için daha çok sayıda işçiyle alanlarda olmaya devam edeceğini belirtti.

Ataşehir Belediyesi işçileri slogan ve alkışlarla eylemi sonlandırdı.

Sağlık Emekçileri Tehlike Altında

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), koronavirüs (covid-19) salgını kapsamında 1 Haziran sonrası "normalleşme" süreciyle hastanelerde yaşanan duruma ilişkin 51 ildeki 243 hastanede yaptığı değerlendirme anketinin sonuçlarını düzenlediği basın toplantısıyla kamuoyuyla paylaştı. Sendika Genel Merkez'inde yapılan toplantıda anket sonuçlarını SES Eş Genel Başkanı Gönül Erden açıkladı.

Hastanelerin %51'inde koronavirüs vaka sayısının arttığına vurgu yapan Erden, hastanelerin sadece dörtte birinde covid-19 vaka sayısında azalma gözlemlendiğini, %24'ünde covid-19 servisleri için plan hazırlandığını belirtti.

1 Haziran sonrası sağlık emekçilerinin çalışma ortamının, ağırlıklı olarak eski çalışma biçimine döndüğü ve hastanelerin %77'sinde dönüşümlü çalışmanın kaldırıldığını söyledi.

Açıklamaya göre şüpheli, temaslı ya da tanımlı sağlık emekçilerine yönelik hazırlanan algoritmalar ve uygulamalar salgının başından beri sorunlu. Ancak 1 Haziran sonrasında bu konudaki uygulamalar daha da sorunlu hale gelmiş durumda. Anket sonuçlarına göre, pozitif tanımlı ama semptom göstermeyen sağlık emekçileri hastanelerin %27'sinde semp-

tom gösterene kadar çalıştırılmakta. Hastanelerin sadece %2'sinde rutin, periyodik test yapılmakta, %38'inde sadece semptom gösterenlere test yapılmaktadır. Hastanelerin %28'inde semptom gösteren temashılara; %15'inde semptom gösterecek göstermesin temashılara test yapılmaktadır. Sağlık emekçileri arasındaki enfekte olma oranı, vaka sayılarının şimdiye kadarki en yüksek oranlara çıktığı Diyarbakır, Urfa, Mardin, Şırnak, Antep'te alarm verecek noktaya gelmiş durumda.

Diyarbakır Sağlık Platformu da 10 Temmuz itibarıyla kentte 218 sağlık çalışanına covid-19 tamsı konulduğunu duyurdu.

Tanı konan sağlık çalışanlarının alanlarına ilişkin ise şu bilgiler paylaşıldı: "49 Hekim, 92 Hemşire/Ebe, 3 Paramedik, 1 Acil Tıp Teknisyeni, 33 Personel, 1 Çevre Sağlık Teknikeri, 5 Otomasyon Görevlisi, 2 Güvenlik Görevlisi, 6 Sekreter, 10 Anestezi Teknikeri, 5 Radyoloji Teknikeri, 5 Laboratuvar Teknikeri, 1 Ameliyat Teknikeri, 2 Sosyal Hizmet Uzmanı, 1 Memur ve 1 Sağlık Bakım Hizmetleri Memuru enfekte oldu".

Boş Sandalyeler İşten Atılacak İşçilerin

Hamburg'daki Airbus Fabrikası'nda 2 bin 325 işçinin işten atılması gündemde. Almanya'da Airbus yönetimin koronavirüs salgınına gerekçe göstererek binlerce işçiyi işten atmanın planlarını yaparken, işçiler fabrikaların önünde eylemler yaparak patronların saldırılarına karşı sessiz kalmayacaklarını gösterdiler.

IG Metall sendikasının çağrısı üzerine 8 Temmuz günü, 14 bin 600 işçinin çalıştığı Finkenwerder'deki Airbus Fabrikası'nın ana girişinin önüne 2 bin boş sandalye dizilerek işten atılacak işçiler ve çocuklarının resimleri üzerlerine yapıştırıldı. Düzenlenen eylemlere katılım pandemi nedeni ile sembolik tutuldu. Değişik fabrikalardan dayanışmaya gelen sendikacılar ve işyeri temsilcilerinin yanısıra Airbus'daki sendika temsilcileri

yaklaşık yüz kişinin katıldığı mitingde konuşular.

IG Metall Kuzey Bölge Başkanı Daniel Friedrich yaptığı konuşmada "Bu boş sandalyeler Finkenwerder'deki Airbus fabrikasında kaç işçinin işini kaybedeceğini anlatıyor. Airbus binlerce işçiyi işten atmayı düşünüyor. Bu durum Hamburg için ne anlama geliyor? Korona krizi ve buna bağlı havacılık krizi nedeniyle, Airbus ülke çapında yaklaşık 5 bin 100 işçiyi işten çıkarmayı planlıyor. İşçilere krizden sonra ihtiyaç olacak onun için hükümete ve işverenlere sendika olarak sesleniyoruz. Hep birlikte geleceğin köprüsünü kurmak için bu işten atma planları yeniden gözden geçirilmelidir. Aksi takdirde eylem ve grevlerimiz tatilden sonrada güçlendirerek devam ettireceğiz" dedi.

"Patronlar Salgını Fırsata Çevirdi Resmi Kurumlardan Yardım Alamadık"

İmece Ev İşçileri Sendikası, Covid-19 sürecinde ev işçilerinin yaşadığı hak ihlallerini raporlaştırdı. Hazırlanan rapor 10 Temmuz günü online yapılan basın açıklaması ile kamuoyuyla paylaşıldı. Açıklamaya sendika üyesi ev işçileri Minire İnal, Sinem Atakul, Tülay Korkutan, Dünya Ev İşçileri Sendikası'ndan (IDWF) Ayşe Emel Akalın, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesinden Ceyhan Güler katıldı.

İmece Ev İşçileri Sendikası'ndan Tülay Korkutan, dünyayı etkileyen Covid-19 sürecinde kendilerine yansıyan sorunlardan yola çıkarak, Covid-19 salgını sürecinin ulaşabileceği ev işçisi kadınlar üzerindeki etkilerine ilişkin verileri toparlamaya çalıştıklarını belirtti.

Sendika üyesi kadınların İstanbul, Antalya, İzmir, Gebze, Bursa gibi ulaşabildikleri şehirlerdeki ev işçisi kadınlarla birebir görüşmeleriyle elde edilen bilgiler üzerinden yaşanan sorunlar ve talepleri raporlaştırdıklarını belirtti.

İstanbul ve Antalya belediyeleri ile görüşüp ev işçilerinin bir kısmına koli desteğinin yolunun açıldığını aktaran Korkutan, üyesi oldukları Dünya Ev İşçileri Sendikası (IDWF) üyesi olduğu için, dünyanın her yerinden ev işçilerinden toplanan aidatlarla Türkiyeli ev işçilerine bir miktar nakit desteği yapıldığını aktardı.

COVID-19 sürecinde altmış

geçkin ev işçisi ile yapılan görüşmelerde sorulan sorular üzerine yansıyan sorunlar belirlendi.

Rapora göre ev işçisi kadınların yaşadıkları sorunlar şöyle:

-Ev işçisi kadınların büyük bir çoğunluğu salgın sürecinde ücretsiz olarak işten çıkarıldı.

-Genel olarak ev işlerinde çalışma saatleri uzun salgın sürecinde çalışanların iş yükü ve çalışma saati arttı.

-Günde 10 saate varan çalışma süresi.

-Dinlenme molası yok, bazıları 15 dakika ancak dinlenebiliyor.

-İşverenler tatile gidip geldiklerinde biriken ev işlerinin yapılmasının zorluğu.

-Ev halkının bütün bireylerinin karantinada olmasından dolayı ev işlerinin normalin birkaç katı artması.

-Salgından korunmanın değil, işsiz kalma korkusunun öne çıkması.

-Bir iş tanımları olmadığı için ev temizliğinin yanında; yemek yapımı, evdeki yaşlı bakımı varsa evde hayvan bakımına kadar evin bütün işleri ile ilgilenmek zorunda kalınması.

-Günlük yevmiye ücretlerinin düşüklüğü.

-İş günleri belirsiz; bazen ayda birkaç kere çağırılan da var bazen hiç çağırılmayan var.

-Ev işçileri için çalışma süreci işçi hakları üzerinden ilerlemediği için bir çoğunun herhangi bir hakkı olup olmadığına dair bilgisi yok.

-Ev işçilerinin çoğu sigortasız

çalıştırılıyor. Eşleri sigortalı çalışanlar eşlerinin sigortasından faydalanıyor.

-Merkezi hükümet ve yerel kurumların açıkladığı destek paketlerinden yararlanamadılar.

Taleplerinin bütün kayıt dışı çalışan işçilerin talebi olduğunu, tüm ev işçilerine koruma sağlamak ve halk sağlığı yararı açısından diğer işçilerin yararlandığına eşdeğer bir koruma sağlamak ile tüm yetkililer yükümlü olduğuna değinen raporda bu yaklaşımın, 2011 tarihli ve 189 No'lu ILO Ev İşçileri Sözleşmesi'nde yer aldığına işaret edildi.

İmece Ev İşçileri Sendikası olarak, ev işçilerinin taleplerini ise raporda şöyle ifade edildi.

-İşsizlik yardımlarını, ev işçilerini kapsayacak biçimde genişletmek.

-Yeni korona virüsün yayılmasını sınırlamak için hükümetler, işsizlik yardımları getirmek suretiyle ev işçilerine destek olmalıdırlar.

-Sosyal koruma kapsamını, kayıt dışı ev işçilerini de kapsayacak şekilde genişletmek.

-Ev işçilerine ev işlerine gittikleri vakit; koruyucu gereç ve yeterli bilgi salgın bilgisini sağlamak.

-Salgın sürecinde aile bireylerinin karantina ile ev içinde olması kadınların ve ev işçisi kadınların ev işleri mesaisini artırmıştır. Ev içi çalışmanın iş tanımının olmadığını bir kez daha anlaşılmıştır.

-Ev içi emeğin sadece kadın tanımından çıkması, aynı zamanda ev işlerini erkeklerin de yapıyor olması gerekliliği bu süreçte daha iyi anlaşılmıştır. Çocuk bakımı, eş/partner bakımı, yaşlı, engelli, hasta bakımı, ev işleri sadece kadınların sorumluluğu değildir. Eşit bir iş bölümü için devleti, işverenleri ve erkekleri sorumluluğa davet ediyoruz.

-Kayıt dışı çalışan emekçi kadınlar açıklanan ekonomi destek paketlerinden yararlanamadılar. Çünkü kayıtlı istihdama odaklı destek paketleri sunuldu. Kayıt-dışı, mevsimlik, geçici süreler çalışanları, ev işçilerini ve göçmenleri dışarıda bırakan kayıtlı çalışmaya odaklanan bu destek paketlerini kayıt dışı alanlarda istihdam edilen ev işçiliği başta olmak üzere tüm çalışanları kapsayacak şekilde koşulsuz genişletilmesini talep ediyoruz.

-Ev işçileri dünyanın her yerinde haneler için yaptıkları işlerle, vazgeçilmez olduklarını kanıtlamış durumdadır. Yaşadığımız pandemi, ev işçilerinin krizler karşısında kırılmağını ve pandeminin hem kendi ailelerine hem de baktıkları ailelere etkisini apaçık ortaya koydu. Ev işçilerinin sağlıklı kalmalarını ve geçimlerini güvenceye kavuşturmak suretiyle, hem daha sağlıklı bir dünya, hem de herkes için ev işçilerine sosyal adalet için bugün ve yarınlarını şimdiden hukuksal olarak güvence altına almak ve Türkiyeli ev işçilerinin işçi olma haklarını tanınmasını sağlamak.

